

Sygn. akt: KIO 2137/19

WYROK
z dnia 5 listopada 2019 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodniczący: Klaudia Szczytowska-Maziarz

Członkowie: Monika Szymanowska

Ryszard Tetzlaff

Protokolant: Piotr Cegłowski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 listopada 2019 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 21 października 2019 r. przez wykonawcę **ZUE S.A. z siedzibą w Krakowie (30-048)** w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego **PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. z siedzibą w Warszawie (03-734)**

przy udziale wykonawców:

1. **Torpol S.A. z siedzibą w Poznaniu (61-052)**

2. **Trakcja PRkil S.A. z siedzibą w Warszawie (00-120),**

zgłaszających przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie odwołujących

orzeka:

1. oddala odwołanie,

2. kosztami postępowania obciąża wykonawcę **ZUE S.A. z siedzibą w Krakowie (30-048)** i:

2.1 zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę **20 000 zł 00 gr** (słownie: dwadzieścia tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawcę **ZUE S.A. z siedzibą w Krakowie (30-048)** tytułem wpisu od odwołania,

2.2 zasądza od wykonawcy **ZUE S.A. z siedzibą w Krakowie (30-048)** na rzecz zamawiającego **PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. z siedzibą w Warszawie (03-734)** kwotę **3 600 zł 00 gr** (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą uzasadnione koszty strony poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz.U. 2019 poz. 1843) na niniejszy wyrok – w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie.

Przewodniczący:

Członkowie:

.....

Uzasadnienie

W odniesieniu do postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, prowadzonego w trybie przetargu nieograniczonego przez PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. z siedzibą w Warszawie (03-734) [dalej „zamawiający”] na „Opracowanie projektów wykonawczych i wykonanie robót budowlanych w ramach projektu pn. „Rewitalizacja i odbudowa częściowo nieczynnej linii kolejowej nr 182 Tarnowskie Góry – Zawiercie” (Ogłoszenie o zamówieniu zostało zamieszczone w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej 9 października 2019 r. pod numerem 2019/S 195-474865) wykonawca ZUE S.A. z siedzibą w Krakowie (30-048) [dalej „odwołujący”] złożył odwołanie wobec niezgodnych z przepisami czynności i zaniechań zamawiającego, polegających na sporządzeniu Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia (dalej „SIWZ”) w zakresie opisu przedmiotu zamówienia.

Odwołujący zarzucił zamawiającemu naruszenie następujących przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz.U. 2018 poz. 1986 ze zm.) [dalej „ustawa Pzp”]:

1. art. 7 ust. 1 w zw. z pkt 21.6 Instrukcji dla Wykonawców (dalej „IDW”) w zw. z art. 204 ust. 1 i ust. 3 oraz art. 207 ust. 1, ust. 2 i ust. 3 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (t.j. Dz. U. z 2019, poz. 381) [dalej „ustawa o działalności ubezpieczeniowej”] w zw. z art. 14 ust. 1 i ust. 2, 15 ust. 1-5 i art. 30 ust. 1-3 Dyrektywy Solvency II (Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłącalność II), Dz. Urz. UE L z 2009 poz. 335 s. 1) oraz w zw. z art. 49 i art. 56 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 90, poz. 864 ze zm.) poprzez skonstruowanie SIWZ w postaci punktu 21.6 IDW w ten sposób, że zamawiający wprowadził bariery niezgodne z prawem unijnym oraz równocześnie polskimi ustawami, ograniczające swobodę przepływu usług i przedsiębiorczości poprzez wymaganie regwarancji w przypadku, gdy gwarancja jest wnoszona przez zagraniczną instytucję kredytową lub ubezpieczeniową (a więc nie nadzorowaną przez KNF), która w Polsce nie ma swojego oddziału, z siedzibą jednakże na terytorium Unii Europejskiej i która działa w Polsce na zasadzie swobody traktatowej świadczenia usług podczas gdy zgodnie ze ww. przepisami ustawy i dyrektywy na równych prawach na terenie Polski powinny działać podmioty: a. które są nadzorowane przez KNF (a więc mające siedzibę w Polsce), b. które posiadają siedzibę w kraju UE a w Polsce mają założony oddział oraz c. które posiadają siedzibę w kraju UE, a w Polsce działają w inny sposób niż

przez oddział na podstawie swobody świadczenia usług (art. 207 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej), co oznacza, że w sposób sprzeczny z regułami wyrażonymi w art. 7 ust. 1 ustawy Pzp postępowanie jest prowadzone w sposób naruszający uczciwą konkurencję przez wykluczenie z udziału w postępowaniu wykonawców, którzy mają możliwość skorzystania z gwarancji, które mogą być zapewnione przez instytucje kredytowe lub ubezpieczeniowe, o których mowa pod lit. c powyżej, nie mogąc uzyskać regwarancji, co dodatkowo powoduje bezpodstawne ograniczenie konkurencyjności w postępowaniu – zarzut 1,

2. art. 7 ust. 1 w zw. z art. 29 ust. 1 i ust. 2, poprzez przygotowanie i przeprowadzenie postępowania o udzielenie zamówienia w sposób nie zapewniający zachowania uczciwej konkurencji i równego traktowanie wykonawców oraz niezgodnie z zasadami proporcjonalności i przejrzystości, jak również poprzez dokonanie opisu przedmiotu zamówienia w sposób niejednoznaczny i niewyczerpujący, za pomocą określeń niedostatecznie dokładnych i niezrozumiałych, bez uwzględnienia wszystkich wymagań okoliczności mogących mieć wpływ na sporządzenie oferty, poprzez niejednoznaczne określenie wymagań wskazanych w punkcie 21.14 IDW stanowiącego element SIWZ, powodujący wątpliwości wykonawców czy wysokość 30 % kwoty zabezpieczenia określonej w punkcie 21.14 IDW obejmuje tylko 30 % liczone od kwoty zabezpieczenia roszczeń z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy (w tym z tytułu kar umownych) czy również 30 % liczone od kwoty zabezpieczenia z tytułu rękojmi za wady w tym z tytułu kar umownych) oraz roszczeń z tytułu niezapewnienia zabezpieczenia należytego wykonania Umowy – zarzut 2,
3. art. 7 ust. 1 w zw. z art. 353¹ kodeksu cywilnego w zw. z art. 14 ust. 1 i art. 139 ust. 1 ustawy Pzp, poprzez przygotowanie i przeprowadzenie postępowania o udzielenie zamówienia w sposób nie zapewniający zachowania uczciwej konkurencji i równego traktowanie wykonawców oraz niezgodnie z zasadami proporcjonalności i przejrzystości, poprzez ograniczenie w treści Wzoru Umowy (część Subklauzuli 14.2 Płatność zaliczkowa, akapit 7, str. 95 oraz wzory gwarancji stanowiące Załącznik nr 6 do Warunków Szczególnych) wykonawcom możliwości przedłożenia ubezpieczeniowej gwarancji zwrotu zaliczki i dopuszczenie wyłącznie możliwości przedłożenia bankowej gwarancji zwrotu zaliczki, w sytuacji gdy obie te gwarancje dają równoważne zabezpieczenie na rzecz zamawiającego, obie te gwarancje zostały również wskazane przez ustawodawcę jako równoważne w treści art. 45 ust. 6 oraz 148 ust. 1 Pzp jak również w treści art. 649¹ § 2 kodeksu cywilnego, nie znajduje zatem podstaw wykluczenie możliwości przedłożenia przez wykonawców ubezpieczeniowej gwarancji zwrotu zaliczki – zarzut 3.

Odwołujący wniósł o merytoryczne rozpatrzenie przez Krajową Izbę Odwoławczą odwołania i jego uwzględnienie w całości oraz o nakazanie zamawiającemu dokonanie modyfikacji SIWZ, poprzez:

1. zmianę zapisów punktu 21.6 IDW – rezygnację z konieczności uzyskania regwarancji od zakładu ubezpieczeń mającego siedzibę w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej, nie mającego na terytorium Polski oddziału, a działającego w Polsce na podstawie swobody świadczenia usług (art. 207 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej) na przykład przez dodanie na końcu ww. punktu treści: „W przypadku, gdy gwarancja będzie wystawiona przez zakład ubezpieczeń nienadzorowany przez Komisję Nadzoru Finansowego „KNF”, nie będzie konieczności uzyskania regwarancji, o których mowa w niniejszym punkcie, w sytuacji, gdy podmiot ten ma siedzibę w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej oraz uzyskał odpowiednie zezwolenie na wykonywanie tej działalności w państwie, w którym ma swoją siedzibę, zgodnie z treścią art. 204 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i jednocześnie spełnił wymogi określone w art. 207 ww. Ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej”,
2. zmianę zapisów punktu 21.14 IDW – nadanie punktowi następującego brzmienia: „Wysokość 30 % kwoty zabezpieczenia obejmuje zarówno 30 % liczone od kwoty zabezpieczenia roszczeń z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy (w tym z tytułu kar umownych), jak również 30 % liczone od kwoty zabezpieczenia z tytułu rękojmi za wady (w tym z tytułu kar umownych) oraz roszczeń z tytułu niezapewnienia zabezpieczenia należytego wykonania umowy”,
3. zmianę zapisów SIWZ – dopuszczenie przedłożenia przez wykonawców zabezpieczenia zwrotu zaliczki w postaci nie tylko gwarancji bankowej, ale również gwarancji ubezpieczeniowej.

Zarzut 1 i 2 zostały wycofane, o czym w dalszej części uzasadnienia.

W odniesieniu do zarzutu 3 – bezpodstawnego wykluczenia przez zamawiającego możliwości przedłożenia przez wykonawcę ubezpieczeniowej gwarancji zwrotu zaliczki i dopuszczenie przedłożenia wyłącznie bankowej gwarancji zwrotu zaliczki odwołujący stwierdził, że gwarancja ubezpieczeniowa stanowi formę zabezpieczenia równorzędną z gwarancją bankową odwołujący wskazał, że ustawa Pzp zrównuje obie te formy gwarancji, dopuszczając przedłożenie gwarancji ubezpieczeniowej zarówno na etapie wadium jak również na etapie zabezpieczenia należytego wykonania umowy – art. 46 ust. 5 oraz art. 148 ust. 1 ustawy Pzp.

Stanął na stanowisku, że ustawodawca zrównał gwarancje bankowe i ubezpieczeniowe, po stronie wykonawców pozostawiając wybór jednej z tych form zabezpieczenia.

Uzupełnił, że w treści art. 649¹ § 2 kodeksu cywilnego ustawodawca określił, iż „*Gwarancją zapłaty jest gwarancja bankowa lub ubezpieczeniowa, a także akredytywa bankowa lub poręczenie banku udzielone na zlecenie inwestora*”, co oznacza, że również w tym akcie zostały zrównane ze sobą gwarancje bankowe oraz ubezpieczeniowe.

Wskazał nadto, że zamawiający jako załącznik do Wzoru Umowy przedłożył dwa wzory gwarancji zwrotu zaliczki, zabezpieczając tym samym treść gwarancji, wobec czego należy stwierdzić, iż gwarancja ubezpieczeniowa o treści zbieżnej ze wzorami gwarancji będzie należycie zabezpieczać interesy zamawiającego i nie ma żadnych podstaw do wykluczenia tej formy gwarancji.

Zdaniem odwołującego powyższe działania zamawiającego prowadzą do naruszenia treści art. 7 ustawy Pzp w związku z art. 353¹ kodeksu cywilnego w związku z art. 14 ust. 1 i art. 139 ust. 1 ustawy Pzp, poprzez przygotowanie i przeprowadzenie postępowania o udzielenie zamówienia w sposób nie zapewniający zachowania uczciwej konkurencji i równego traktowanie wykonawców oraz niezgodnie z zasadami proporcjonalności i przejrzystości, poprzez ograniczenie wykonawcom możliwości przedłożenia ubezpieczeniowej gwarancji zwrotu zaliczki i dopuszczenie wyłącznie możliwości przedłożenia bankowej gwarancji zwrotu zaliczki, w sytuacji gdy obie te gwarancje dają równoważne zabezpieczenie na rzecz zamawiającego, obie te gwarancje zostały również wskazane przez ustawodawcę jako równoważne w treści art. 45 ust. 6 oraz 148 ust. 1 Pzp jak również w treści art. 649¹ § 2 kodeksu cywilnego, wobec czego nie znajduje podstaw wykluczenie możliwości przedłożenia przez wykonawców ubezpieczeniowej gwarancji zwrotu zaliczki.

Podniósł, że zgodnie z utrwalonym poglądem doktryny, przedstawionym m. in. przez J. Pieroga, Prawo zamówień publicznych. Komentarz, Wydanie 15, 2019 r., zarzuty odnoszące się do wadliwego, naruszającego uczciwą konkurencję określenia przedmiotu zamówienia często są podstawą wnoszonych środków ochrony prawnej – przepisy w zakresie określenia przedmiotu zamówienia bardzo łatwo bowiem można naruszyć, co wynika z faktu, iż w art. 29 ust. 2 ustawy Pzp odwołano się nie do konkretnego naruszenia uczciwej konkurencji lecz do sytuacji, w której za sprzeczne z prawem zostanie uznane takie określenie przedmiotu zamówienia, które mogłoby utrudniać uczciwą konkurencję. Wystarczy więc – wywodził odwołujący – wykazanie samego prawdopodobieństwa, a wykonawca nie musi udowodnić, że określenia zawarte w SIWZ co do przedmiotu zamówienia rzeczywiście tę uczciwą konkurencję uniemożliwią. Wprost przeciwnie, to zamawiający musi wykazać, że do utrudnienia uczciwej konkurencji nie doszło (powołał się na wyrok KIO/UZP 1463/08).

Na podstawie dokumentacji przedmiotowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, przekazanej Izbie przez zamawiającego na informatycznym nośniku danych (płyta CD) przy piśmie z dnia 28 października 2019 r. – dokumentu SIWZ, dodatkowego stanowiska odwołującego – pismo z dnia 4 listopada 2019 r., Odpowiedzi na odwołanie – pismo zamawiającego z dnia 4 listopada 2019 r., a także oświadczeń i stanowisk stron zaprezentowanych w toku rozprawy, skład orzekający Izby ustalił i zważył, co następuje.

Skład orzekający Izby ustalił, że nie została wypełniona żadna z przesłanek skutkujących odrzuceniem odwołania w trybie art. 189 ust. 2 ustawy Pzp i nie stwierdziwszy ich, skierował odwołanie do rozpoznania na rozprawie.

Skład orzekający Izby ustalił nadto, że odwołujący, czego zamawiający nie kwestionował, posiada interes w uzyskaniu przedmiotowego zamówienia, kwalifikowany możliwością poniesienia szkody w wyniku naruszenia przez zamawiającego wskazanych w odwołaniu przepisów, o których mowa w art. 179 ust. 1 ustawy Pzp.

Wypełnione zostały zatem materialnoprawne przesłanki do rozpoznania odwołania, wynikające z treści art. 179 ust. 1 ustawy Pzp.

Do protokołu posiedzenia i rozprawy z dnia 5 listopada 2019 r. odwołujący oświadczył, że po zapoznaniu się z odpowiedzią na odwołanie zamawiającego cofa odwołanie w zakresie zarzutu 1 i 2.

Wobec powyższego, skład orzekający Izby nie odniósł się do cofniętych przez odwołującego zarzutów, uznając że w tym zakresie przestał istnieć pomiędzy stronami spór.

Zarzut 3 – przygotowania i przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia w sposób nie zapewniający zachowania uczciwej konkurencji i równego traktowanie wykonawców oraz niezgodnie z zasadami proporcjonalności i przejrzystości, poprzez ograniczenie w treści Wzoru Umowy wykonawcom możliwości przedłożenia ubezpieczeniowej gwarancji zwrotu zaliczki i dopuszczenie wyłącznie możliwości przedłożenia bankowej gwarancji zwrotu zaliczki, w sytuacji gdy obie te gwarancje dają równoważne zabezpieczenie na rzecz zamawiającego, obie te gwarancje zostały wskazane przez ustawodawcę jako równoważne w treści art. 45 ust. 6 oraz 148 ust. 1 ustawy Pzp, jak również w treści art. 649¹ § 2 kodeksu cywilnego, czym zamawiający naruszył art. 7 ust. 1 w zw. z art. 353¹ kodeksu cywilnego w zw. z art. 14 ust. 1 i art. 139 ust. 1 ustawy Pzp nie potwierdził się.

Skład orzekający Izby ustalił, co następuje.

Zgodnie ze wzorem umowy (Subklauzula 14.2, Płatność zaliczkowa, str. 95): „Wypłata każdej raty zaliczki nastąpi w terminie 21 dni od daty złożenia wniosku przez Wykonawcę,

z zastrzeżeniem jednak, że warunkiem wypłaty każdej z rat zaliczki będzie przedstawienie przez Wykonawcę zabezpieczenia spłaty danej zaliczki w formie gwarancji bankowej.

Zamawiający opracował także dwa wzory gwarancji bankowej, stanowiące Załącznik nr 6 do Warunków Szczególnych).

Skład orzekający Izby zważył, co następuje.

Art. 151a ust. 5 ustawy Pzp brzmi: *„Zamawiający może żądać od wykonawcy wniesienia zabezpieczenia zaliczki w jednej lub kilku formach wskazanych w art. 148 ust. 1 i 2.”*

Literalne brzmienie zacytowanego artykułu nie pozostawia wątpliwości co do tego, że ustawodawca wybór w przedmiocie form zabezpieczenia zwrotu zaliczki, z katalogu wskazanego w art. 148 ust. 1 i 2 ustawy Pzp, pozostawił zamawiającemu – odesłanie w art. 151a ust. 5 do treści art. 148 ust. 1 i 2 ustawy Pzp dotyczy wyłącznie form wniesienia zabezpieczenia, rozumianych jako sposób ustanowienia zabezpieczenia, podczas gdy w „pozostalej części” norma ta statuuje prawo zamawiającego (nie wykonawcy) do wyboru jednej formy zabezpieczenia lub kilku.

Porównawczo przywołać należy przepis art. 148 ust. 1 ustawy Pzp, który statuuje prawo wykonawcy do wyboru formy innego zabezpieczenia – zabezpieczenia należytego wykonania umowy: *„Zabezpieczenie może być wnoszone według wyboru wykonawcy w jednej lub kilku formach: (...)”*.

Nie sposób także pominąć, że zgodnie z art. 151a ust. 7 ustawy Pzp *„(...) w umowie określa się formę lub formy zabezpieczenia zaliczki, wysokość zabezpieczenia, a także sposób jego wniesienia i zwrotu”*, zaś zgodnie z art. 36 ust. 1 pkt 16 ustawy Pzp to obowiązkiem zamawiającego jest objęcie treścią SIWZ istotnych dla stron postanowień, które zostaną wprowadzone do treści zawieranej umowy w sprawie zamówienia publicznego, ogólnych warunków umowy albo wzoru umowy, jeżeli zamawiający wymaga od wykonawcy, aby zawarł z nim umowę w sprawie zamówienia publicznego na takich warunkach.

Zastrzeżenie wyboru form zabezpieczenia zaliczki dla zamawiającego płynące z przepisu art. 151a ust. 5 ustawy Pzp jest zatem spójne z nałożonym na zamawiającego obowiązkiem objęcia treścią SIWZ (art. 36 ust. 1 pkt 16 ustawy Pzp), jak w przedmiotowym postępowaniu, treścią wzoru umowy takich elementów, jak te wskazane w art. 151a ust. 7 ustawy Pzp w szczególności formy lub form zabezpieczenia zwrotu zaliczki.

Uzupełniająco wskazać należy, że przepis art. 151 ust.1a ust. 5 ustawy Pzp stanowi część regulacji Działu IV – Umowy w sprawach zamówień publicznych.

Umowa w sprawie zamówienia publicznego zawsze poprzedzona jest opracowaniem przez zamawiającego w ramach SIWZ wzoru umowy (istotnych dla stron postanowień albo ogólnych warunków umowy).

W podsumowaniu skład orzekający Izby stwierdza, za opracowaniem Jarosława Jerzykowskiego „Zaliczki w zamówieniach publicznych” Warszawa, wrzesień 2018 r., str. 39: „(...) zawarte w art. 151a ust. 5 Pzp odesłanie do art. 148 Pzp traktować należy wyłącznie w kategoriach oznaczenia katalogu dopuszczalnych form zabezpieczenia zwrotu zaliczki, przy czym wybór zabezpieczenia zwrotu zaliczki należy do zamawiającego, a decyzja ta jest wiążąca dla wykonawcy.”

Dokonane przez zamawiającego zastrzeżenie, co do formy zabezpieczenia zwrotu zaliczki, jest zgodne z przepisami art. 151a ust. 5 i 7 ustawy Pzp. Przesądza to o uznaniu, że zamawiający nie naruszył innych wskazanych przez odwołującego przepisów. Nie sposób bowiem uznać, że zamawiający, korzystając z przyznanego mu prawa zawężenia katalogu form zabezpieczenia zwrotu zaliczki, poprzez takie zawężenie (poprzez dopuszczalny, zawężający wybór jednego ze sposobów ustanowienia zabezpieczenia) naruszył jednocześnie przepis art. 7 ust. 1 ustawy Pzp.

Ponadto aby wykazać, że w konkretnej sytuacji wykorzystanie przez jednostkę zamawiającą swojego ustawowego uprawnienia stanowi naruszenie zasad naczelnych ustawy Pzp, konieczne byłoby podjęcie inicjatywy dowodowej i chociażby próba wykazania, że choć zamawiający zachował się zgodnie z omawianymi normami – to w istocie, w tych konkretnych okolicznościach, naruszono zasadę równego traktowania wykonawców, czy uczciwej konkurencji. Tymczasem odwołujący zaniechał jakiegokolwiek inicjatywy dowodowej w tym zakresie, nie przestawiono nawet argumentacji, że do takiego naruszenia mogło dojść. Natomiast zamawiający poparł swoje stanowisko wiarygodnym zestawieniem danych, które przekonują, że wybór zamawiającego posiada nie tylko ustawowe, ale też obiektywne uzasadnienie.

Skład orzekający Izby zauważa nadto, że argumentacja odwołującego z odwołania dotycząca wadliwego, naruszającego uczciwą konkurencję określenia przedmiotu zamówienia jest irrelevantna, ponieważ postanowienia SIWZ (wzoru umowy) regulujące w szczególności formę lub formy zabezpieczenia zaliczki nie stanowią opisu przedmiotu zamówienia – nie opisują zamawianej dostawy, usługi, czy roboty budowlanej.

Uwzględniając powyższe, skład orzekający orzekł jak w sentencji, oddalając odwołanie.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy Pzp, § 3 pkt 1) lit. a) oraz pkt 2) lit. b) rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 972).

Przewodniczący:

Członkowie:

.....